

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szemléi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítottak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 ft
Fél évre 2 ft
Negyed évre 1 ft
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadottak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., Daube G. L. és társánál és Herndl.
Brünnben: Storn M.

Nyitási petisorsa 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önégegyező szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Szólószetünk állapota és néhány jóakaró szó a muraközi szőlősgazdákhöz.

II.

Szólószetünkre vonatkozólag ki kell emelnem, habár olvasóink közül többen tudomással bírnak arról, hogy az állam az ojtóvannal ujan telepített szőlőterületeket 10 évi adó elengedés kedvezményében részesíti, ugyszintén az elpusztult szőlőterületeket is fölmenti a régi magasabb adó alul, s csak oly adóval terheli, mint a minő a talaj 1-ső, 2-od, vagy 2 ad osztályu.

Az állam díjtalanul ad minden község és szövetkezet részére, az első közös amerikai szőlőtelephez vesszőt, oly föltétel alatt hogy azon szőlőtelep okszerűen telepítve és kezelve legyen, mit ha az állam szakközegei által megvizsgáltat, és azt ha helytelenül kezelve találja, a községen, vagy szövetkezeten törvényes uton is behajlatja az adományozott szőlővesszők árát.

Az állam minden állami vinczellér iskolánál alkalmazott egy szakegyént, ki azon kerület szőlőbirtokosainak, ugy szintén községek és szövetkezeteknek rendelkezésére áll. Így, ha valahol szőlőtelepítés, gyérittés, vagy szőlőoltások módosztatit elcsajátítani akarják, egyszerűen bármelyik állami vinczellér iskola igazgatóságához levélben kikérheti

a szakegyént a szükséges utasítások és felvilágosításokra, ugy azonban, hogy az illetők tartoznak uti költséget, teljes ellátást és 1 ft. díjat fizetni.

Tehát az állam is, mint egyik fő érdekelt fél eleget teszen. Ezek mellett, ha az egyesek is megragadnak minden alkalmat, s nem sajnálják a munkát, fáradságot, szőlőszetünk még virágzóbb lehet, mint volt.

A filloxera irtó-anyagaira nézve nem tarthatjuk fölöslegesnek közönségün tájékozása végett egy pár szóval megemlékezni. Ugyanis sokan azon hitben ringatják magukat, hogy talán fedeznek fel valami anyagot, a mivel a filloxerát kipisztíthatják. Azonban kik ezen jó reményben vannak, valószínűleg nagyon fognak csalatkozni. Igaz ugyan, hogy volna oly anyag, mivel a filloxerát ki lehetne pusztítani, de ezen anyag a filloxerával a tőkét is kipisztítja, a mi pedig nem czél, s fájdalom, a sok kísérletezés után, maig sincsen biztos irtó-szerük.

A francia tudós társulat pénztárába ott van maig is letéve 200 000 frank és bárki legyen az, ki a biztos filloxera-irtószert föl fedezi, azonnal kikapja. De mi történt ezen díjjal? Nem tagadhatsz a francia nemzet tudományosságát, s mohóá ragadták meg az alkalmat, a hir és pézavágó által üldözötve, mindent elkövettek, ugyannyira, hogy örültek-házát kellett Franciaországba felállítani azok részére, kik a filloxera irtószert

kutatásában megbomlottak. Ezt látva a francia kormány, betiltotta a 200 000 franc jutalomdíjat. Azonban legyen a feltaláló — mint fögt említet — bárki, ma is ki fogja kapni. Tehát sajnos, nincs legalább ez idő szerint reményünk, hogy azt elérheljük, mert daczára ezen féreg-parányinak, mégis igen szívósnak tünik fel, mit bizonyít az, hogy a szénkéneg sem képes a petéket elpusztítani, s miután igen szapora, kiirtani is igen bajos. A tudomány ugyanis azt állítja, hogy egy pár filloxera évente 25 ezer millióra képes fölszaporodni, s innét van káros volta.

Nagyszerű és bámulatos a filloxerának még azon különös szervezete, melynélfogva sok ideig levegő nélkül is még bír élni, illetve az egyszeri levegő-vétel után sok ideig ki bírja állani, s nélkülözni tudja a levegő-váltást. A filloxerának ugyanis a hátgerinczén van egy levegőtartánya, (légsűrítő) mely föddel van ellátva, ha most már érzi a filloxera a veszedelmet, ezen tartányát ellátja levegővel és elzárja, s így képes 8 napig levegőváltás nélkül megélni, ha most a filloxera oly behatásoknak van kitéve, mely 8 napnál tovább tart már ekkor kénytelen a légsűrítő-fedőjét fölnyitni, s amint abba víz, vagy mérges gáz hatol, azonnal elpusztul. Ha azonban a filloxerára a kedvezőtlen behatás 8 napnál kevesebb ideig tart, ugy a filloxera sem pusztul el. Most már ha ezen természeti tulajdonságokat figyelembe

A „Muraköz” tárczája

„S o h a”

— R. v. j. —

Irtá: Horváth Gyula.

Késő éjjel volt. A d . . . i öből felett ezerével tündököltek a csillagok. Milla, a tanácsos ur fiatal, bővös-bajos szépségű neje igazó pongyolában még ébren van. Ebenhája kibontva futja be istennői idomait, parányi kezei ölebe hullanak, szemei, azok a feneketlen örvények, mintha reá fagytak volna a káprázatos imyrnai szőnyegekre s a koráljajk a fuvola édes hangján suttognak.

— Ott alszik bent nyugodtan, még álmában is nejét imádvá; oda adá nekem szívét, nevét, hltét, szabadságát; kezére vette a siring tartó bilincseket. Mennyi áldozat ez Istenem! És én öt megcsaljam? élarújam? Nem! soha! soha! — Egy ember keresztiesi utamat, kit a vak szenvedély vezet. Szerelmes lett e rút, csontváza, melyet az istenség bájakba burkolt. Oh tudom jól, hogy szép, bódítóan szép vagyok, s ezért szeret ő is engem, de én férjemen kívül soha mást szeretni nem fogok.

Éjfélt felé járt az idő és a törzsvenedégek egymásután hagyták el a kávéházat, csak egy eszményi szép ifju tl némán és komoran az egyik sarokban mellette pedig egy idős ur punchot szörpölgel. A hosszu csendet az idős uri ember törté meg.

— No ne legyen oly szomorú édes Bányai barátom. Fiatal ember és még nevetni sem tud.

— Mi tetszik Siklósi ur? riad fel a fiatal ember. Egész valóján meglátszik, mennyire terhére van, hogy telverték álmadozásából.

— Ejnye, ejnye, de szigorú is ön a szerető baráthoz.

— De miért nem hagyok engem nyugodtan, mit törődnek velem? S szenvedéseimet ismerik, ne tépjék hát fel sebeimet!

Mély részvétellel szemlélte Bányait az öreg ur s annak komor arcából, fáradt, ércetlen hangjából azt értette, hogy ennek még az élet is teher már. — Az a baja önnek ifju barátom, hogy mindent túlérzékenyen vesz. Ön szerelmes egy nőbe, kit már eskü köt egy férfuhoz. Ugyan mit is akar ön vele? Verje ki lejből ezt a bolondságot.

— Nem lehet, nem, soha — soha!

— A patvarba! Dehogy nem lehet, csak akarni kell. Pinczér hozzon egy üveg malagait és két poharat. Így ni. No most az én kedvemért, a hü barát kedvéért hörpítsen egy pohárkával, s fojtsa borba bánatát.

— Köszönöm nem ihatom!

— Ugyan, ugyan; ez már mégis sok. Hogy fog es végződni? Hol talál ön nyugalmat?

Bányai egy csendes, néma helyre gondolt, hol nincs érzelem, hol nem ég a láng, hol minden kin elbíhen. . . de nem szólt semmit. Komoran bámult a kávéház fehér márvány asztalára, reszkető kezével elsímitva kuszált fürtjeit.

Nincs neveltségesebb az ilyen romantikus szerelemnél. Hisz ön már el van útve czéjlatól, mit akar tehát? Józanodjék ki fiatal barátom, vesse el magától a bilincseket. Eljön, örüljön, mullasson és szeressen, mint a — lepke.

Bányai összerázkódott. Mint szíven talált vad ugrott fel helyéről, s a poharat oly erővel vágta a földhöz, hogy az millió szilánkká zúzódott.

— Nem tehetem, nem, soha!

— — — Már régen bolyong kint a sötét éjben zaklatott lelkével. Lábai remegnek, ereje elhagyni készül, de örült szenvedélytől fölve azért csak rohan tova. Hirtelen, s egészen önkénytelenül egy kivilágított ablakra esik tekintete. Arcza elsápad, szemei villámokat szórnak. Keresztbe font karokkal, felemelt fövel néz merően arra az ablakra, melynek selyem függönyei mögött az üldözött szép asszony, Milla zokogva hullatja könnyeit.

Százával hemzseg a sok ragyogó alak a d . . . i táncteremben, s mindannyi között legszébb Milla a tanácsos ur fiatal neje. Kútöntéle megjegyzések, czérlások szatyrak forognak szájon, mikor a szép asszony Bányával lejt, aki tekintetével megölni látszik őt.

— Milla, én önt Jerülten szeretem, szól táncközben Bányai.

— És ön ennek megiltom, hogy engemet szeressen.

Bányai lehajolt Millához. Heves, szagatott lehellete majdnem parzselta a bársonypuha hmvas arczot és a fölébe sugta:

— Ha nem szeret Milla, akkor megölnöm.

— És istenre kérem, ne üldözzön tovább.

— Megtettem, szolt megtörve a szép asszony.

A tanácsos ur észrevette a jelenetet, de nem szólt semmit. — — —

Remek téli öltönybe bujva a találka helyére

vessük, hogy bizony nem oly könnyen pusztítható, mint talán a laikusok első tekintete gondolják.

Ezért jó lélekkel figyelmeztethetünk mindenkit, ne alkalmazzanak a szénkénegen kívül semmiféle irtószert, bármily nagy reklámmal legyen az hirdelve, mert nyugodt lehet a felől, ha kipróbált, biztos irtószert fog valaha létezni, azt az állam haladéknélkül az ország minden községével hivatalosan tudatni fogja, mi hogy be fog-e valaha következni, az a jövő titka. Tehát miután annyi roppant fáradság után hegyi szőlőink renoválására egyéb eszközünk az amerikai fajjal való védekezésnél nincs, s mint már említettem biztos eszköz is, ezt kell megragadnunk, s minden erőt megfeszítve, ezt kell folytatnunk.

Közli:

Rajz Jozsef

áll. tanítóképezdei kertész.

Felhívás a hazai közönséghez Baross Gábor emléksobrára leendő adakozásra.

Ércz-szobrot annak, aki életében is ércz volt!

Mintája az igaz férfinak, a hazafinak, a kormányférfinak.

Kinek alkotásait hirdeti vas és arany. Aki Magyarországot önmagához közel hozta.

Aki a honi ipart és kereskedelmet saját piedestáljára állította.

Aki vaskaput tört Dunánknak, aranykaput épített Fiuménknak.

Baross Gábor szobra legyen az utókor előtt látható jelvény a munka megdicsőítő sének.

A nép filléreiből gyűljön össze az ércztömeg, mely szobrárt alkotni fogja.

A hatalmas alak, ki életében, mint Atlasz hordozta vállán hazáját, hordozza azt az ércz szobor alakjában is az idő végtelenjéig!

E felhívással fordulunk a nemzethez,

Baross Gábor emlékének méltó megörökítése végett.

A nemzethez, mely életében annyi ragaszkodással viseltetett iránta, halálában mélyen gyászolta, hogy állithassuk fel lehetőleg mielőbb a fő- és székváros keleti vaspályaháza előtti díszes téren azon férfiu ércz-szobrárt, kinek nagy alkotásai között legnagyobb mégis csak a hazai közlekedés úgy ujjíteremtése vala.

A szoborra szánt adományok a soproni kereskedelmi és iparkamrához küldendők, mely kezelésüket magára vállalni szives volt, Budapest, 1892. okt. hó 15-én.

Vaszary Kólos

Magyarország hercegprímása, mint a Baross-szobor bizottság védnöke.

Báró Podmaniczky Frigyes
a szobor-bizottság elnöke.

Brázay Kálmán
a szobor-bizottság alelnöke.

Wahrman Mór
a szobor-bizottság alelnöke.

J. Virág Béla
a szobor-bizottság jegyzője.

Szterényi József
a szobor-bizottság jegyzője.

Tordai Kádár Kálmán
a szobor-bizottság jegyzője.

Csaktornya, 1892. nov. 4.

T. Szerkesztő Ur!

Nem vagyok az az ember, ki érzelmeit nem tudná magában tartani, és még a hírlapokat is arra használná fel, hogy azokat a nagy közönnyel tudassa; de a f. hó 2 án a kereskedő ifjak önképző egyetében Schwarz Mór rabbielölt úr által tartott felolvasás hatását nem vagyok képes magamban elrejtani. A válogatott stílus és szellemes humorisztikával irt érdekes téma annyira felvillonyozta a hallgató ságot, hogy minden egyes számánál az éljenzés szünni sem akart. Nem is caoda, ha már a felolvasás kezdete előtt is oly nagy érdeklődés mutatkozott, annál is inkább, mert az, a ki szives volt az egy'et

siet a szép Milla, a dermesztő hidegtől vacognak gyöngyör fogjai.

Miként az áldozatra leső párducz, nesztelenül közeledik egy sötét alak a kijelölt helyhez, majd egy biztos ugrást téve, hirtelen átkarolja a szegény nőt, magához szorítja görcsösen, s ajkai arczát csóktengerben fűrésztik.

— En vagyok Milla, életem boldogsága. Oh köszönöm, eljött és meghallgatja a koporsóba készülőd.

— Bocsásson el Bányai ur. Az istenért! Honnan e vakmerőség? Engedjen kérem, vagyis koltok.

— No azt nem teszi, felelt a fiatal ember, eleresztve a nőt és ha tenné, a következményeknek nem lennék tanuja, Megmentene attól ez, s egy fényes revolver csövét mutatta elő.

— Ön ezt az áldozatot kívánta tőlem, meg tettem. Mit akar még?

— Hogy szeressen Milla, szeressen engem örökké a siring. Tépje el a láncot, ami ahhoz a férfinhoz köti, akit ön nem szeret.

— Hallgasson uram, kiált fel a szép asszony és hangja érczes lön, mint egy boszuálló istennője. Azt a láncot én nem tépni el, csak a halál, mert a láncot magam vettem magamra, mivel férjemet szeretem. A tolokodásból elég volt ennyi. Végeztünk.

— Ez utolsó szava?

— Ez, uram.

— Tehát nem akar engem szeretni?

— Nem! soha, — soha! Én férjes nő vagyok és eskümet megtörni nem fogom.

E pillanatban felsikolt a hölgy. Mint egy félisten, jelent meg közöttük hirtelen a — férj, Lázasan átöleli hű nejét, s majdnem zokogva mondja: „Köszönöm Milla, köszönöm!”

Erre a megkövült Bányai felé fordul.

— Ön aljas dolgot cselekedett, mondá szikrázó haraggal, mert lépre akarta vinni ezt az áldott lelkű nőt; bemocskolni az ártatlan lelket és megölni a jó szívet. Ugy kellene elbánnom önnel, miként az ebekkel szokás, de ezt nem teszem. Önre bízom a választást. Millám, angyalom, kérdé most nevéhez fordulva a tanácsos ur, szeretted-e avagy képes lennél-e szeretni ezt a férfit?

— Nem, soha, soha, szól elfojtott hangon a nő.
— Köszönöm. Én hallottam az egész dialogot, s így azt is, hogy ön uram szereti nőmet. Feleljen nekem őszintén, képes-e öt feledni és nélküle élni, kérdé ezután Bányait.

— Nem, soha, soha.

— Helyes! Mutassa meg tehát, hogy ő igazán szerette és mossa le az ejtett foltot lelkéről.

— Képes volna-e megbocsátani, kérdé Bányai Millától.

— Igen, megbocsátok, remegett a kérdezőt.

— Ugy hát áldjon meg Isten te hű asszony és annyi boldog évet élj, ahány csepp forró vérem elhull érted.

Egy óriási dörrenés remegteté meg a levegőt. Bányai a szívet lötte keresztül.

— Orvos ur, az Istenre kérem, mentse meg nőmet!

— Legyen nyugodt tanácsos ur válaszolt az orvos oly hangon, mely megfagyasztja a vért az erekből.

Caoda történt. Az irgalom Istene megmentette Millát — a halálnak. Az utolsó szó, ami a lázas hidegülső ajkáról elröppent ez volt: „Soha!”

választmánya kérelmének engedni s felolvasásra vállalkozni, városunk szülöttje, a kit mindnyájan széles ismerettel bíró, művelt és szellemesnek ismertünk, a kire büszkék lehetünk! — No de nem is csaldódtunk benne!

A felolvasás tárgyára áttérve, az, ha az ember címét a berlini élet tekinti, nem is jogosít arra, hogy oly nagy érdekeséget reméljünk tőle, de ha az oly kitünően van eszelve, mint azt a felolvasó tette, úgy valóban midőn végére értünk, oly nehezen esik a búcsú az előadástól, mintha egy személyt, kihez égő szeretet vagy szerelem vonz, hosszabb időre vagy pláne örökre kellene elhagynunk.

A felolvasó a németeket jellemző életmód, szokások; szendvedélyek stb. a magyarokéval hasonlította össze, és ez oly érdekes volt, hogy a szép nem figyelmét is képes volt lekötöni.

A felolvasás után a jó kedv annyira fokozódott, hogy Sárközy kitünő bandáját hívtuk el és majdnem az egész társaság a reggeli órákig rózsás kedvben együtt maradt. A jó kedv sok talpraesett toasztot is provokált, felszóltak többek közül: Székely egyleti titkár Schwarz urra, mint az est hősiére, Schwarz az elnökre és az egyletre, Hirschmann Henrk azzal dicsekedett, hogy az, aki oly kellemes órákat szerzett, a társaságnak iskolatársa, Pick Emil Hirschmann Henrik h. titkárra, Kohn Hermann a titkárra és a háznagyra, Pulai Jakab az elnökre és családjára. Pulai Henrik a távol volt alelnökre és a többi.

Neuman Salamon ajánlatára elhatározott, hogy az elnök nevéhez, ki egészsége helyreállítása végett Meránban időzik, strigony menesztetessék.

Kiváló tisztelettel

H. M.

Különfélék.

— Dr. Wassics Gyula választókerületünk orsz. képviselője e hó 4 ikén tartotta első beszédét a képviselőházban gyakori tetszésnyilvánítás között, mely a pártok padjairól elhangzott. Képviselőnk a fogláz és elzárás büntetés végrehajtásából és a pénzbüntetésekből befolyó összegek felhasználására vonatkozó törvényjavaslat tárgyalása alkalmából beszélt. A szónokot beszéde végeztével többen ndvözöltek. Képviselőnknek — a Magyar Újság szerint — Szilágyi Dezső igazságügyminiszter adta meg a legnagyobb elismeréssel, hogy ajánlott módosítását készséggel elfogadta.

— Eljegyzés. Csaka a thurner Ignác, dráva-vásárhelyi kereskedő jegyet váltott Ló wensohn Sándor ottani kereskedő leányával, Malvin Kisasszonnyal.

— Alsó-Lendva és vidéke cím alatt a Turisták Lapjában igen érdekesen ismerteti a punk egyik szorgalmas és tehetséges munkatársa Bellosits Bálint bajai képezdei tanár Aló Lendvát, annak népét és a vend vidéket. A történeti, földrajzi, néprajzi stb. viszonyokat feltűntető közlemény külön lenyomatban is megjelent. A szöveg közé nyomott csinos kivitelű képek emelik a füzet értékét és érdekeségét. A képek A-Lendvát három oldalról tüntetik fel, a képek között van továbbá magyar és vend nép eredeti viseletében, egy alsó-lendva-vidéki ház miniatúr rajzban stb. Bellosits hasznos szolgálatot tett művével szülővidékének.

— **Új községek**, melyet a déli vasút indóházánál egy részvénytársulat épített pár nap mulva tető alá került. Az impozáns épület 273 téglá oszlopon nyugszik, közel 100 méter hosszú és 25 méter széles. Az új épület 470 waggon gabonát lesz képes magába fogadni és a tulajdonosok külön sinpárt vezettek hozzá a pályaudvarból.

— **Szarkózy** eszékortyói jeles magyar zenekara e hó 13-án vasárnap este a „Hatytu” vendégtőben hangversenyt rendez. A zenekar tagjai kéri e helyen is a t. közönség szives pártfogását. Mi is ajánljuk derék zenezeinket a t. közönség jóakarátába!

— **Kolera híre**. E hó 8-án hírtelen rosszul lett egy a községek építésénél alkalmazott sopron-megyei munkás. Mivel gyanus tünetek mutatkoztak a betegben, a szolgabírói hivatal és a járásosrva a legnagyobb eréllyel hozzáfogtak a fertőtlenítéshez, elkülönítéshez, gyógyításhoz sat. A közönség megnyugtatóra irhatjuk, hogy semmi más baj nem volt, mint erős gyomor elrontás, amit nagy mennyiségben élvezett félig sült sertéshús és hideg töpörtli okozott. A kórházban bevett meleg tea és egy kis koplalás már teljesen rendbe hozta a koleragyanus munkás gyomorát.

— **Ünnepelés**. Vadlya Lénárd hodosáni lakost e hó 8-án este 7-8 óra közt két ismeretlen egyén a Perlak-felé vezető úton megtámadta, pénztárcájában levő 52 krt elvették tőle s figyelmeztetvén őt a hallgatásra — tovább indultak. A jó madarak mindez ideig nem kerültek kézre.

— **Megyei hírek**. A Balaton kultúra érdekében szükséges intézkedések megbeszélése és megállapítása tárgyában a közigazgatási bizottság által kiküldött bizottság értekezletét október 24-én tartotta meg Badacsonyan. Az értekezleten Csertán Károly alispán elnöklete alatt Bogyai Máté, Csigó Pál, Hertelendy István, Kovács Abel, Lányi Kálmán, Skublics Gyula stb. vettek részt. Az értekezlet fontos határozatokat hozott a hajózás, úttígy, befásítás, fürdőhelyek létesítése, turista utak építése, új hajóállomások létesítése s az elpusztult szőlőterületek újból való beültetése érdekében. — **Tapolca** plébános s a veszprémi püspök Lej József papnöveldéi aligazgatót s helyébe ifj. Németh János csurgói káplánt nevezte ki. — **A typhus** N. Kanizsán nemcsak a kis gyermekek, hanem a felnőttek között is erősen szedi áldonatait. — **A só-órsón** az év tanító lakásának egyik szobáját padlózni akarván, munkásokban egyik munkás mélyen lezuhant a földre, a hol régi sírok maradványaira akadtak; valószínű, hogy temető volt. — **Z.egerszegi alsó foku** ipraskolai rajzrafitóvá Fikk László elemi isk. tanító választott meg. — **Filipovics J.** perlaki földműves egy késsel szíven szurta nejét, ki azonnal szörnyet halt. — **Amerikai szőlővesszők** Skublics Gyula földbirtokosnál (P. Dörög, u. p. Tapolca) kaphatók, és pedig: Riparia Sauvage, Rip. Tomentosa s Rip. Portalis. A gyökeres vesszők ára ezrenként 30 ft, a simáké 14—16 ft.

— **Hazai hírek**. Ő Felsőége e hó 6-án elfogadta a Szapary-miniszterium lemondását. Az új kormány elnöke valószínűleg Széll Kálmán vagy Wekerle Sándor lesz. A miniszterium megalakulása rövid időn várható. — A kolera jelentékenyen csökkent Budapesten. A járvány kitörése szept 26-ika óta 978 ember betegedett

meg a fővárosban; ebből meghalt 411, felgyógyult 422. — **Schlauch** Lőrincz püspök kijelentette, hogy minden erejével egy nagyvárad i egyetem alapítására fog működni. A debreceni protestáns egyetem felállítására any i alapítvány tététeit, hogy a szükséges ann i sokára együtt lesz. — **A balázsszalvi érsekséget** választás utján fogják betölteni; vagyis a három választott jelölt közül fog egyet kivázezni a király. — **A szerb egyházi kongresszust** e hó 6-án nyitották meg Karlóczán Nikolics Fedor br. királyi biztos jelenlétében — **Boér Antal**, közéletünk ismert alakja, a képviselőháznak utóbbi időben többszöri korelnöke meghalt.

— **Zágrábban** minthogy a kolera csak szórványosan mutatkozik, a hatóságok enyhítették a beviteli tilalmat. Most még csak az ágyneműek, rongyok és szennyes ruhák behozatalát tiltják.

— **A kuria halottja**. Babos Kálmán kuriai tanácselnök e hó 9-én reggel szívszelhűdés következtében meghalt. Babos Kálmán Kozmadombján (Zalamegye) született, 1825-ben Pozsonyban végezte jogi és politikai tanulmányait s 1845-ben szerzte meg az ügyvédi oklevelet. M nt Zalamegye t. aljegyzője kezdte pályáját. A szabadságharcban résztvett s azután egyideig bujdosott, de később hivatalt vállalt a soproni cs. kir. főtörvényszéknél. Zalamegyében törvényszéki bíró volt, a honnan 1864-ben nevezétek ki kir. táblai bírónak, 1882-ben pedig kuriai bírónak. Ez év január elsején ünnepelte 10 éves kuriai bírói jubileumát. 1886 óta volt tanácselnök s már előbb megkapta a Lipót-rend lovagkeresztjét. Irodalmi téren is működött. Fialat korában Kossuth „Pesi Hírlap”-jába novellákat írt, szerkesztett egy magyar-francia szótárt s egy másik szótárt a közhasználatban levő szavakról. A jogi szakirodalmat számos cikkelyvel s a magyar váltó. kereskedelmi és csődörvény magyarázatos kiadásával szolgálta. Babos halála mély megdöbbenést keltett a kurian, mert még 8-án ép egészben látták hivatalában, a III. polgári tanács ülésén. Kartáriai elhatározottak, hogy koszorut tesznek koporsóra s testületi eg vesznek részt a temetésen, a Babos vesetése alatt álló tanács pedig részvétiratot intéz az elhunyt özvegyéhez.

— **Monstre-pör** Zágrábban. November 9-én kezdődött Zágrábban egy érdekes pör tárgyalása 49 maria-bisztriciai paraszt ellen, kik három ízben fellázdattak a községi hatóság ellen s a tisztviselőket halállal fenyegették. A csendőrség és katonaság elnyomta a lázadást, még mielőtt vér folyt volna. A vád határozottan az odaváló lelkészt, Zerjavics drt mondja a forrongás értelmi szerzőjének. Ez Staresevics nagy híve lévén, buzgón agítált a jőpárt kandidátusa érdekében, a kinek bukása után a felbujtogatott nép a hatóság közegek ellen fordult. Zerjavics lelkész két hónap óta ül fogságban

— **Olaszország bortermelése**. Az egész országban az időjárás kedvező volt, a szőlők teljes beérésére, néhol azonban a bortermelők panaszkodnak, hogy a peronospora tetemes kárt okozott s a szőlő minőségét károsan befolyásolta. A ujborok, a hol a peronospora nem lépett fel, kivétel nélkül igen jó minőségűek. Igen jók az ideitermésből a fehér borok s különösen a monarhia által is nagyban keresett szicíliai, piemonti, castellamarei stb. borok. A castellamarei borokat a kereskedők annyira keresik hogy az ó-bor árak hajóra szállítva rövid idő alatt hectoliterenkint 17 liráról 22 lirára emelkedtek, vörös ó-borból is nagy az export Magyarországra s különösen a finomabb borokat kezdik most keresni, a melyekre az exportőrök az utóbbi időig kevés súlyt fektet-

tek. Az ize kitűnő borszűretre nagy kivétel következik, annyiival inkább remélhető az, mivel az olaszországi ó-bor-készleteket, a legújabb felvételek szerint még kerek 10 millió hectoliterre tessik, minthogy pedig az ideitermést 35—33 millió hectoliterre becslük: az ó- és ujbor-készletek, legalább is 40 millió hectoliterre rugnak.

— **A Pallas Nagy Lexikon előrajzát** mellékeljük helybeli előfizetőink részére lapunk mai számához. A „Pallas Nagy Lexikon a” — mint a prospektusban olvasható fánys névsor mutatja, — összegyűjtötte a legkiválóbb szakferfiakat, a kik eddig is apóli és terjesztői voltak a tudománynak és kiválóképen a magyar tudományoknak, hogy velük írassa meg az összes ismeretek enciklopédiáját. Ez a száználcvan jól ismert név kezesség a mellett, hogy a mit csak elért a modern tudás, akár az elvont akár a gyakorlati tudományok terén, a zt mind felöleli a nagy mű, mely a kezökből kikerül. A közélet nem adhat fel olyan kérdést, minőre a kiváló tudósok csoportja előre meg ne adta légyen a választ. S a mit a szó érthetően tesz, azt még több mint 2000 szövegrajz 240 fametszetű melléklet, 170 térkép, 64 színes, nyomású képmelléklet hozza közelebb a képelethez. S ezek a képek, a rajzoló és festőművészet kiváló alkotásai, csekély kivétellel mind idehaza készültek, a legkiválóbb magyar műintézetekben. Nemcsak magyarazók ezek a szövegek, hanem megadják fénylő bizonyítékát annak is, hogy a magyar művészet és a magyar ipar teljesen lépést tartott a külföldivel, s talán nem egy tekintetben előtte is jár. 13,000 sűrűen benyomtatott oldal lesz a nagy munka. S a „Pallas” irodalmi és nyomdai részvénytársaság olyan gondfald és műlázessal állítja ki a tizenhat kötetes művet, a hogy ilyen terjedelmű magyar munkát még nem állítottak ki. Külön e célra készült teljesen famentes papirt használnak a Lexikonhoz, tehát olyan papirt, mely soha meg nem sárgul. A nyomtatáshoz egyenest erre a célra öntött, teljesen új, kiválóan szép metszésű betűket használnak, hogy ne csak a szemeli tartalom legyen kiváló, hanem egyuttal a szemet gyönyörködtető formában kerüljön a magyar olvasóközönség elé. Az előfizetés feltételeire, valamint minden egyéb felmerülhető kérdésre vonatkozólag utalunk a lapunkhoz mellékel prospektusra, a mely közli a munkatársak névsorát s felsorolja a mthöz csatolandó melléletek címét is. Megrendelések Fischei Főúj könyvruhához Csáktornyára — küldendők. Vidéki megrendelések bérmentve küldetnek.

— **A budapesti járványbizottság** meleghangu küszönő levelet intézett a gróf Esterházy Géza féle angyalitöldi cognagyár igazgatóságához a segítségorsu koraberetek köztölt valóingyenes kiosztás céljából rendelkezésére bocsátott kitűnő minőségű cognacér. A hamburgi járványbizottság pedig hivatkozással a gróf Esterházy Géza féle cognagyár igazgatóságának behizonyított humanizmusára következő lévelben adott kifejezést hálájának: „A városunkat ért csapás természetesen a segítségorsuakait sújtja legerősebben. Kétszerező jótétemény volt tehát Uraságotk részéről a segítségnyeket segélyben rézesíteni s nemes szívre vall ama nagy, 200 palackból álló konyaküldemény, melyet inségesink és betegink számára hozzánk juttatni kegyesek voltak. Fogadják elismert kitűnő minőségű és valóssággal gyógyhatásu nagy cognac-küldeményükért meleg hálánkat és azon kívánásunk kifejezést, hogy szép hazájukat a minket ért csapástól óvja meg a mindenható. Legteljesebb tisztelettel: a városi syndicatus megbízásából Rodoff.”

NYILTÉR.

Fekete fehér és szines selymeket méterenként 45 krtól 16 ft 65 krig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szinben szállít megrendel egyes öltönyökre, vagy végekben is postabér-és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E róvat alatt közöltétekert nem vállal felelősséget a Szerk.

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JOZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrnom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Cakoveu.

Izdateljstvo:

Kužišara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći družtveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svakog tjedna jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga družtva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

Nekaj od goricah i o filokseri.

To bi svaki gospodar moral znati, da se za onakve gorice 19 let neplaća štibra, koje su iz nova s amerikanskimi lozami zasadjene, a da se za one gorice, koje su betežne, manje štibre računā.

Vlada zabđava daje svakoj občini i za svako družtvo amerikanske loze, ako se občine obvežuju, da budu s lozami tak baratili, kak je prepiseno i ako to nebi učinili, da budu cěnu amerikanskih lozah vladi povrnuli.

Ako bi koja občina pri sadjenju amerikanskih lozah takvoga jednoga si hotela pozvati, koj razme, kak je treba baratiti s amerikanskimi lozami: to more včiniti, samo treba pisati k najbližnoj vincerlinskoj školi, od kud bude izposlan jeden vincerlin. Putne stroške, koštu i 1 frt na den mora vincerlinu občina plaćati. Vlada včini dakle sve, kaj je moguće, ali naj i občine činiju svoje!

Vnogi misliju, da budu nekaj takvoga našli, od česa budu filokseru oništiti mogli. Ali zabđava! Filokseru nebudu mogli zaklati! To je istina, da ima gifta proti filokseri, ali takovoga neima, koje bi malo penez i truda koštalo. To pak nikakov hasen nebi bil, ako bi gitt proti filokseri više koštalo, kak mošt.

Francuzko znanstveno družtvo podlo-

zilo je 200 jezer frankov za onoga, koj bi proti filokseri takov ostrov našel, s kojim bi se filoksera oništila. Ali kaj se je pripetilo s ovimi penezi? Vućeni ljudi sve zu probali, da bi sigurn otrov našli. Vnogi su vu probanju obnoredi, i to tuliko jih, da je vlada morala za takove — zbog filoksera ebnosjene ljude bludnicu postaviti

Vidimo iz toga, da proti filokseri neima sigurnoga otrova. K tomu si dođajmo još to, da jeden par (muž i žena) filoksera more na leto do 25 jezer million filokseram život dati! Gdo bi se moge! proti ovomu strahovitomu šeregu braniti!

Zato svakoga opomenemo, da kakvoga goder mu gifta gdo preporučal bude, naj se neda vkaniti. Ar ako se kaj sigurnoga gifta najde, to bude vre sama vlada sva koj občini na znanje dala.

Ako je tak, kaj smo čineći, da si gorice obzanimo proti filokseri? Nikaj drugo nije treba, nego da si amerikanske loze priiskrbimo i nje povamo Amerikansko tršje tak tvrdu i jaku koru ima, da joj filoksera memre na koditi: Naši eurupejski trsi su premehki za filokseru. Ako ona vpići koren, bude tra otekel i pomalo posušil se. Tak nam idu gorice pomalo na nikaj A zakaj se nebi branili, zakaj si nebi održali naše gorice, ako imamo sredstvo k tomu?!

IZ POVESTI MAGJARSKE.

VI.

Bela III. (1173 — 1196) kojega je narod gledač gerčkoga ponašanja ne ljubil. Prikladen i za kormilo stvorjeni kralj je bi, i zato je brzo ljubav naroda zadržil. Kaj god je vu Grčkoj pri dvoru Manuela za dobro i ha-novito opazil, to je vu Magjarskom orsagu vpelal. Tak n p. prepisati je dal povest magjarsku po nota, riušu svojem, — koj je prez imena bil — dijački: Anonimus. — Izobraženost, kak najbolje mogući razprostral je, — tate i razbojniko dal ja oštro kaštiguvati Zapo-vedal je nadalje, da narod prošnje i tužba svoje z rečjum nesme predstaviti; već mora takve pismeno predložiti, poradi česa se je znatost pisanja jako razširila. — Galiciju pod ožil je tak, da je njeni najvećši gospodar bil Neizmerne dragocěnosti svoje ostavil je mlajsemu sinu Andrašu stin nalogom, da z ovimi križarnu vojsku vu Jeruzalem peljati ima. Za nasljednika imenual ja starešega sina:

Imbru (1196 — 1204). Njega je mlajši brat Andraš hlepceci za tronušem pod jedno znemiraval. Ov je najmre s dragocěnosti, po otcu zadobljenimi veliku vojsku skupil, nego nju nije na svetu zemlju, već proti vlastitomu bratu svojemu peljal. Vu jednom između ovih taborah poleg Save lěpo znamenje pokazal je kralj, — da je rědki vu

ZABAVA.

I.

Zahvalen konj.

O psih imamo dosta primerah, da svojega gospodara ili drugoga znavca posle više godinah, opet prepoznaju, ali i kod druge živine ima takovih slučajev.

Neki plebanuš je jednoć od stanovitoga kanonika dobil jednoga konja na prikaz. Plebanuš je bil siromaški, a fara bregovita, pak nije po svojem farnem poslu mogel svikam pešice iti, konja za jahanje si nije imal iz česa kupiti i zato mu je jeden kanonik, poznanec još iz škol, jednoga prikazal.

Kad bi jednoć bil manje posli obtrećen, odlučil se je rećenoga kanonika na njegovem imanju pohoditi te mu se za prikazani konj osobno zahvaliti.

Sedne se anda na prikazani konj i jše na kanonikovo imanje. Uzput je medjutim zabludil i došel do jedne na samoći stojeće krčme, gde je odsel i konja oštarijašu na dvorbu predal, on sam pako u krčmi malo zalozil. Dok je pri stolu sešel, povedal je krčmaru svoju nezgodu, kako je zabludil i kako sad nesne, po kojem putu bi najkraće

do kanonikovoga imanja mogel dojt. Oštarijaš mu je na to tečno sve pute, koji onud vode opisal i na pravi put, na kojem više nebude zabludil, ga uputil.

Kad se je plebanuš od stola stal, pošel je k-stali, da si konja za dalnje putovanje priredi te da ga po slugi dađe napojiti.

Ali komaj da je u dvorišće stupil, čul je kak njegov konj u štali podjednom hrže; neznajući koj bi to zrok mogel biti, da konj toliko hrže, stupi na vrata štale, koja je bila odprta, te vidi onde vrlo ganutljiv prizor. Sluga krčmarov bil je najime pri njegovem konju, te ga je obesučke držal objetoga za vrat, konj pak je svoju glavu spustil na rame slugino, i dok je konj podjednom hrzal, bajal mu je sluga: „Ah moj šargec, tak ti još žives, pak si lepo i zdrav k tomu, dragi moj šargec“ — k tomu ga je po glavi i vratu gladil i treptal.

Začudjeni plebanuš je taj prizor dugo gledal i premišljaval; konačno ga je sluga zapazil i konja zupstil.

Sad ga plebanuš zapita, odkud on toga konja pozna? A sluga mu odgovori, da je pred više godinah, dok je još soldat bil, došel k-jednomu husarskomu kapitanu za fu rišeca, a ov konj je onda bil kapitanov, kojega je on kakti svojega ljubimca uvijek dvoril kak brata. Posle je konj bil prodan, a on svojega lěta pri soldatih odslužil, i nut

poslē više let, je sada ovde svojega konja zgleдал i odmah prepoznal, ali i konj njega, njega, te su se medjusobno kakti stari poznanci pozdravil i izljubili.

Kad se je plebanuš spremil na put, zagrlil je sluga na razstanku još jedan krat konja, a ov mu je glavu svoju opet na rame pustil i hrzal te tak su se na najsrdačniji način ova dva stara prijatelja oprostili. Uz put je još dugo konj hrzal i nazad se zgleđaval, dok nisu već daleko od krčme se udaljili.

Posle ove vugodne pripovesti, dopustite mi dragi čitatelji, da vam jednu u prilog konjah progovorim:

Med svemi kućnemi i hasnovitemi živinami je najviše pomilovanja vrieden konj. — Ovo plemenito i dobro živinče, koje človeku sa bezprimernom trpljivostjum najtežešu službu čini, a za zahvalnost ima najvećše muke podnašati, — vekše nego ikoje domrče živinče.

Dok je još konj mlad i krepak, hrani se i dvori po vriednosti kapitala, kojega reprezentira; ako je više vrieden, bolje ga čuvaju negda depače i cartaju. Čim pak bude stariji i nemoćniji, te za delo manje prikladen, tim onda, kad bi v še dvorbe i čuvanja mu treba bilo, ga gorje hrane i k-težkomu delu ga goneč, za koje v še neima dostatnih silah,

gjegjernosti i bistreni pameti. Najpre se regi od obodveh stranah gotovi su bili na bitku, i kada bi već jedan drugomu u oči gledal, ter otekiaval da na bitku zapoved čuje; onda je kralj iz zroka, da se zabadau nebi preljevala kerv — oružje svoje doli del i oblekel je cifrastu opravu na se; vzeme palicku vu ruke i jednako ide proti tabo:u neprijateljskom. Dojdući tam, ovak progovori: „Rad bi ga videl, koj se podufa proklete ruke ruje zdići proti gosponu i kralju svojemu!“ Ove reči postigle su željeći cilj. Prosti vojniki, kakti da bi bili k mestu svojemu pribiti, negrnjeno gledali su približavanje kralja, ter šu mu i put odperji, da k šatoru Andraševomu prispeti more. Ondje je spočitaval bratu svojemu nevernost, prime ga za ruku i pelja ga vu svoj tabor, — i dal ga je zapreti vu grad Kneginec poleg Varaždina. Medtemoga opal je kralj vu smertni beteg, pustil je Andraša z vuze i sinu svojemu:

Ladislavu III. postavil ga e za obskerbitela. Nego Lad slav za kratko vumre, i tak je Andraš postal magjarski kralj.

Krepost i telesna lepota.

Nekoja cesarevička zvanredne lepote gusto je dohadjala na spomenek k nekodem mudracu. Mudrac je napinjal sve sile, da spomenek bude od kakve hasni za cesarevičku. Ona ga je zbiljam dragovoljno poslušala, i čudila se je njegovomu ostrotom ja a veselila se je njegovoj znanosti. Pri tom je svaki nauk, kojega je mudrac iz rekel, svojemu životu prilagodjivala.

Jedenput je toj cesarevički nekako nehotomce preko jezika preletilo, „lepa je to duša vu grdom telu.“ Za kratko vréme, zapita ju mudrac:

„Sveta cesarevička u kakvo je posudi plemenito vino tvoga oca?“

„U zemljenoj,“ odvrne cesarevička. „Im nē je moguće! u takvoj posudi spravlja svaki prosti purgar svoje vino. Cesarovo vino trebalo bi spraviti u zlatnu ili srebrenu posudu.“ reče mudrac: „Pravo

velis“ reče na to cesarevička, „to bi se i pristojlo i naj bude od vezda tak.“

Vino se pokvari, izgubi svu jakost. — Potlje nekoga vremena bila je cesarevička opet s mudracem u razgovoru, te mu reče: „Ti mi nēsi dobro svētival, vu onom se je svētлом posudju vino moga oca pokvarilo.“ — „Kak nebi“ reče mudrac — „krēpost i sjajnost naj bolje napredju u telu, koje ne je baš sjajno i lepo.“

Čovek.

Iz Sofoklove Antigone.

Sve kaj dosad stvorishe nebesa,
Čovek ti je čudo od čudesa,
To svedoči telo mu i um;
Posrēd morja strašno uzburkana
Isonori grozno razijana,
Brodi uz ves bāsnih va'ah šum;
Ti i istu zemiju podvrgel je
Nezasit nam gospodarstvu svom',
Da mu daje plod i blago svoje
Željezo ju sili i vol trom.
Krilatih pticah zbor veseli,
Rēdko, da se od njeg srećno dēli,
I da mreže njegve može proć;
Grabežlive plahe sve živine,
I rib'ce morskē sred pućine,
Sve osēca tog silnika moć;
Istim bikom divjim smelo vlada,
I vu jarem svoj mu stavlja vrat,
A voljno se brez velika jada
Daje preći plemeniti hat?

Govor stvori, svomu duhu krila,
Sve dokući njegovu uma sila;
U svom domu u-rede si red;
Od gromovah, deždja i oluje
Zaštitu si i obranu snuje,
To nebesah istih goni jed,
Blāzi težke nevolje i boli,
Nalazēc jim pokrēpu i lēk.
Samo groznoj smrti da odoli —
Niti more, nit će moći vėk!

Neumorno, divno čudovišće!
Sad mu srce dobra dēla išće,

Sad zlobestih opet slēdi rad. —
Koji zakon sveti ljubi, brani,
I dom mili čuva od nemani
Nek ga slavi pōsme naše sklad;
Ali koj se drži zloga puta,
I u domu sije razdor klet,
Nek ga tmina črnog pekla zguta,
Nek neima kuda glave dēt!!

Pripislat: K. J.

KAJ JE NOVOGA?

Nadvojvoda Ferencz Ferdinand.

Nastupil bude svoj put okolo svēta 15 decembra vu Trstu. Odonud putuje Suezkim kanalom vu Aden. Okolo Božića prispel bude vu Colombo na Ceyonu. gde bude vadasja na elefante, — a za tim vu Bombay. Vu Indiji čekaju nadvojvodu velike svetkovine, parade, koje se budu po nalogu kraljice Viktorije priredile. Nadvojvoda bude pohodil vse velike varaše, nazoćen bude na vadasiji na tigrisē i elefante, pućkim svetčinstom i sredinom februara 1893. dojde na Javu. To bude med ostalim pohodil i vulkana Bromo. Vu sredini meseca Marcziusa došel bude vu Port Darwin, prvu australsku luku, t. aprila vu Sidney. Odovud bude pohodil razne otoke i prispe 9. janiusa vu Bangkok, glavni grad Siana, 19. juniusa vu Canton, glavni varaš južne Kine. 6. juliusa dojde vu Singaj, 14. vu Nangasaki, a 23. vu Jakohamu, luku japanskog, glavaog grada Tokia. 6. augusta ostavil bude nadvojvoda dāšifa „Carica Jelisava“ ter pojde na amerikanskom dāšifu prēk tihog oceana vu Kaliforniju i odonud križem amerikanskog kopna preko Čikaga vu Nju-Jork. Poćetkom novembra 1893 povrnul se bude nadvojvoda opet vu Beč. Zupovednikom broda imenovan je kapitan na linijskom brodu Alois vitez Becker. Oficiri su: korvetski kapitan R. Jedina; tajntanti na hinijskom brodu nadvojvoda Leopold Ferdinand, Karolj Skala, August Gratzl, Artur barun Bourguignon, Otto vitez Ragner v. Bleyleben i Antun Sanchez de la Cerda; fāhnrichi na linijskom brodu:

bićem, a negda i štalnemi vilami i lopatami ga zlostavljaju.

Nijedno živinec nedožve to bez srđca postupanje, koje dožive siromaški dobri, vrni i trpljivosti pun konj. Na mesto, da mu se daje počinek, na mesto lepih rećih, koje svaki konj dobro ražne i rad ima, na mesto s puta odstraniti stvari, koje ga u vlećenju kol paće, kak je to videti na mestih, gde se kaj zidje ili drva skladaju, kak svašta dojde pod kotače te je preći u gibanju kol — na mesto, velim, svega toga, tuće sarovi sluga konja bićalom po hrbtu, po nogah, po glavi; udara ga čizmom na nogi u t šćine, dok nazadnje siromaški konj nemožući zpeljati, niti glas od sebe dajući od muke i nemoći skup neopadne. Sad ali nebude nikakovo mućenje i tućenje te z-nogom guranje prepušteno, za tu „prokletu mrcinu“ opet na noge spraviti.

Ovakovo postupanje i ovakovo mućenje mora mnogi siromaški konj mēzece, dapaće lēta podnašati — a on to sve podnaša bez mērčanja trpljivo. — Neka mi netko dokaže, kad ovakov konj, koj je danasna najgrozniji način bil pod koli tućen i mućen, se drugi dan opet nije dal zaprezati? Toga neima! — Nu siromak zna, kaj ga opet čeka, ali zato ide trpljivo pod rud i trpljivo čeka na surovoga kućiša obrnjeno bićalo i na petu od čizme.

Panim pravom imenuje nekoj francezki spisatelj konja „mućenikom dēla!“ On gladauje, trepeće od zime, mućen od boli, prisiljen na neizmerni napor, tućen nećlovećno nedobiva počinka za svoje, od muke i truda drhćuće telo; — i ovo trapljenje i kinenje mora siromaški dobri i trpljivi konj na leta polnašati, na leta pomalom umirati, dok jednoć i mozbit na smrt betežen pod ogromnim trhom zaprežen, pri rudu nevparne.

O ti siromaško živinec! Koja plaća te čeka za tvoju vērnost, tvoju trpljivost i tvoje dēlo, kojim si bil človeku za avog cēlog življenja na hasen!

II.

Zelna glava.

Dva vandravci Peter i Pavel išli su jednoć mimo nekojeg vrta na kojem je med estalim i baš lepo zelje raslo tak, da je velišina zelnih glav svakomu koj je videl u oči pala.

„Glej glej“ — reče Peter Pavlu — „kakove su tu lepe i velike zelne glave, takovih neima posvud.“

Pavel, koj je imal navadu uvijek se hvāiliti i mnogu neistinu pridodati, ili na kratko

rekuć: lagati, odgovori: „To zelje nije nikaj proti onomu, koje sem ja u mojem vandranju već videl. Pri Dunavu sem ja lani videl jednu zelnu glavu, koja je bila tak velika, kak je ov farof ovde; na njezinem kocenu su stali deset kovaši pak su kovali.“

Peter, koj je bil kotlarski detić, na to zamukne i obodvu idu dalje. Za čas počme Peter od svojega lanjskoga putovanja pripovedati i u spomenku dojde na to, da je i on lani okolo vandrajuć do Dunava došel, gde je k nekom kotlarskom meštru u delo stupil, koj je u ono vreme baš imal narućeno jednu velikoga kotla zgotoviti. „Na ovom kotlu“ — reče on — „sem i ja delal, i kad je bil gotov, bil je tak veliki, kak ova cirkva. — U njem je domaći školnik sto dece podvućaval, i čez tri tjeđne skolu držil, dok su školničju popravljali.“

„Ali prosim te“ — veli na to Pavel — „zakaj tak lašeš? Pak tko bi takovoga kotla narućeval? — Kaj bi znijm?“

„Veruj mi“ — odgovori Peter. — „Taj kotel je bil za to narućen, jer su hoteli onu tvoju glavu zelja u njem kuhati.“

Pavel je na to zamaknul te se je pozaril, i potlam kad ga je god obišla volja za lagati, uvek se je zmislil na svoju glavu zelja i na Petrov kotel, pak je onda rajši istinu povedal.

Ernst barun Preuschen, Agust barun Ramberg, Ferenc Remény, Eugen vitez Mali narič i Ljudvik Podhorskg — skupa 13 oficir. Nadalje bude na ladji: 9 morskikh kadetah, 2 doktori, 1 računovodja, 1 nadinžir, 3 inžinira, tri mašin majstri, 33 masinisti, 34 grijači (hajceri), 300 podčastnikov (unteroficiri) i mornar. Ako si prirač. namo još vsake fele poslužničko osoblje, spravili se budu sredinom decembra na damšifu „Carica Jelisava“ okolo 430 person da zaplove s nadvojvodom okolo svéta.

† Irányi Daniel.

Vu Nyiregyházi vumrl je 2. novembra ob poldrugi vuri po poldan oblegat vu ma gyarskom saboru i prezeš stranke neodvisnosti Irányi Daniel. — Pokojnik rodil se je 24. februara 1822. ljeta, vu Topolcu vu zipskoj varmegiji. Svoje je navuke zvršil vu Prešovi, Kézmarku i Rozaari ter ljeta 1844. položil je fiskatjovski egzamen. Ljeta 1848. postal je tajnikom vu Deakovom ministeriumu. Izebran vu Pešti oblegatom za orsačko spravišće, pošel je s kormanjom vu Debrecin, Szegedin i Arad. On je bil, koji je kakti saborski bilježnik (notariuš) vu zapisnik zapisal 14. aprila 1849. svrgnuće dinastije hababurčke s tronuša i preglašenje neodvisnosti Magjarske. Po katastrofi pri Vilagošu obsudjen je bil na smrt, bludil je pet mēsecih po gorjoj Magjarskoj, a za tim pobēgel vu Francezki i Italiju, gde je bil tajnikom emigrantskog odbora. Zivil je siromašno kak novinar. Ljeta 1866. poslal ga Košut vu političkoj misiji vu Berlin, da od onud pomogne vrediti ustanak vu Magjarskoj. Po sklopljenim miru povrnul se Irányi vu Pariz, gde je ostal do 1868. Poslje korunjenja 1867. bil je pomilovan, došel je opet vu domovinu, te ga je grad Pečuh izebrao za oblegata vu saboru. Iranji je taki amnestiju upotrebil, da ustroji s devetoricom pajdašah akrajnju opoziciju, stranku neodvisnosti, kojoj

III.

Trefilo se je.

K-jednomu slugi, koj je haš na ganjku vani kaput svojega gospona snažil i kefal, dojde neki stranjski s-jednim listom, kojega preda slugi s-nalogom, da ga odmah svojemu gosponu u sobu odnese i njemu van od gospona odgovor ponese.

Sluga odmah vzeme list i otide s njim u sobu te ga preda svojemu gosponu. Ov ga razpečati i šteje: „Ako se trefi, dobro bu, ako se pak netrefi, i ouak bu dobro.“

„Kaj to znamenuje?“ — pita gospon — „Idi dopelaj toga človeka sim k meni — ja to pismo nerazmem.“

Sluga otide van i odmah nazad dojde nutar. „Trefilo se je“ — veli. — „Ov lo pov je znjihovem kaputom otišel.“

IV.

Nekoj plebanuš je dva zakonske ljudi, koji su se često svadili, miril i njim navuka đaval, kak je to gadno u svadji živetu, a kak je to lēpo i Bogu povoljno, mlrlnim biti i krepostn življenje voditi. „Muž i žena moraju jedno biti“ veli im na koncu.

„Ah gospon Plebanuš“ — odgovori muž. — „Nek dostoju jedan krat mimo oblokov naše hiže iti, pak nek malo poslušaju, oni budu mislili, da nas je dvadeset.“

Em. Kollay.

je ostal do smrti veren. Od ljeta 1873. zastupal je vu saboru grad Bókeš, a Tisza nije dozvolil, da se proti njemu postavi protivnik-kandidat, tak je čenil njegov značaj. Ipak ga ta milost Tiszina nije sudržala, da vu času, kad je Tisza vu mesecu marcziusu 1890. nazvestil vu saboru svoj odstup, odstupajućemu ministru prezešu redobiti čeli koš insultah. Irányi Daniel bil je politikuš, čovek tih i miren, koji nije naginjal bućnim prizorom kaj ih je njegva stranka znala inscenirati vu orsačkom spravišću. Stoga je i med njim i mlajšimi kotrigi večkrat došlo du sukoba, — iz kojej je on samo nominalno izišel preobladavcem. Nu je ostal glavom i preze om stranke, ali mlajši i pajdaši oteli su mu faktično vodstvo. Irányi bil je čovek nesebični i pošten, kakovi bivaju vse red keši, pak je zato i živial obće poštuvanje. Vu parlamentu on je kod svake sjedbitbe držal dva stereotipna govora; jednim je protestival proti izvešenju črno žute zastave na budimskom kraljeskom dvoru, a drugim je izkal neograničenu slobodu vere. Ova želja izpunila se mu bude na skorom. Prokop Irányijev obavil se vu Budimpešti. Nadgrobnje reči govoril je Eötvös Károly.

Zaglavila čela familija.

Logar Maupert vu Francezkoj bil je jedne nedelje pošel vu varaš Pokenhdob se nije istoja dneva dimo povrnul, pomislila je njegova žena, da ju je ostavil, pak je odlučila s celom familijom vumrēti. Vu tu svrhu vužgala je vuglenje vu hiži i legla je s četverom decom na pod, gde se je zadušila. Kad se je Maupert povrnul dimo, našel je ženu i decu mrtvu. Nečaseći ni časa, on je još ognja podežgal, legel si je k ženi ter se je i on zadusil. Istom za dva dni našli su susedi čelu familija mrtvu.

Skupoća živeža vu Zagrebu.

Pišu iz Zagreba, da je skupoća takova, da se čovek mora zgražati. Pred nek jim ljetom bil je krumpir-jeden vagan (dervenjka) za 60 kr., denes košta vu Zagrebu ista mora 1 for. 80 kr. do 2 for. 20 kr. — To je nečuvena skupoća krumpira, koji se je uvek brojil med najfaleše i najprostese hrane. — Koj pak na manje hoće krumpira kupiti, to mora platiti za vsaki krumpir jeden krajcer. Jeduo jajce košta 5 krajcarov.

Vura, koja govori.

Jedne švajcarske novine javljaju: Najčudnoviteše vu području najraznovrstnijih izuma i onako vanredno bogatoga urarstva je vu repetirka, koja na znamenja vremena t. j. vure i fentalje glasom izriče mesto da ih bije. Ovu govoreću vuru pantentirala je švajcarska vlada uprav vezda jednomu ženevskomu uraru. Vura konstruirana je pomoću fonografa.

Društvo debeljakov.

Na svéta ima zaistinu vsake fele društva. Ima i takovo društvo, čiji se kotrigi moraju obvezati, da se budeju vu stanovito vrēme strelili. Imu društva, kojih su kotrigi nakonili se ne zbiti, dapače vu Londonu i na slobodu prepušćeni zločinci imaju svoj posebni klub. K ovim čudnovitim društvam pridružio se je opet novo. Vu Antverpenu sklopilo se je društvo, koje kotrigom more biti samo on mužkarec, koj je barem 100 kilogramov smehek (tešek). Nezdavnja obdržavala se je skupščina, kojom se je sgodom skup spravilo 25 kotrigov takvih debeljakov.

Najstareši soldat vu Francuzkoj.

Zove se Vivian a živi vu Lyonu. Star je 106 ljet. Rodil se je ljeta 1786 vu Lyonu, bil je sa Napoleonom I. vu Egiptu, prešel e s njim gorski vrhunde Sv. Bernharda. Bilj je vu 22. tabora, pri Vaterlovu bil je gardistom pod Cambromon. Kada su ga zapitali, kak mu je, rekel je, da nije bil nigdar bešten i da se ufa, da bude još 50 ljet živel.

Pušenje i kolera.

Iz Hamburga javljaju sljedeće: Vu vōe. jašnjoj skupščini društva fabrikantah cigarah držal je prezeš predavanje o pušenju za vrēne kolere ter su njegove opazke vrstne pomirljivo delovati na občinstvo, koje puši cigare. Društvo se najime obratilo na direktorium hygienskoga zavoda vu Berlinu s molbom, da iztražuje, jeli se more širiti kolera s cigarami i duhanom. Toj molbi udovoljl je hygienski zavod, ter stiglo ovo mnenje: 1. Črknojliki bacili azijatske kolere pogibaju na suhom duhanskom listu još brže nego kod sušenja na staklu ter vu stanju tom poprečno za jednu vuru zevsema pogineju. 2. Na vlažnom duhanskom listu ne povnožaju se bacili, ar za kratko vrēme zevsema pogineju. 3. Za vladanje kolere vu varašu Hamburgu nisu se mogli dokazati bacili vu duhanu. 4. Tečajem sušenja prije razpečavanja, ako i ima na duhanu bacila, onako vsikak poginuo. 5. Duhanski dim préči razvitak bacila ter ih ubija. Prenos kolere sa cigarami i duhanom nije se još nigdar mogel konstatovati.

Kolera.

Vu Budimpešti oboljelo je do vezda vu vsem od kolere 956, vumrlo 450, ozdravilo 437 osobah.

Nekaj za kratek čas.

Jeden plebanuš imal je jako pozabljivoga slugu. Jenkrat je imal pri sebi goste. Kak su već juhu pojeli, pošel je zvati svojega slugu Miskeca. Ov je došel. „Donesi lojtru vu hižu.“ zapovedal mu je plebanuš. Miskec je izbuljil oči, i zapital je: „Ah Bog jih dal, moj gospon kajjim bodo lojtra?“ „Donesi lojtru, ili ov čas od mene proč.“ zapovedal je opet plebanuš. Miskec je otišel, čudeć se, kaj bude plebanuš s lojtrom? I gospodi je bila ta plebanušova zapoved nekak ču lna. Miskec je došel s lojtrom vu hižu. „Nasloni lojtru na peč.“ rekel mu je plebanuš. Miskec je izbuljil oči još bolje. „Taki da je lojtra pri peći.“ opet je rekel plebanuš. Miskec je i to učinil. „Vezda lēpo hodi po lojtri na peč.“ pokazal je plebanuš prstom. „Ali jih prosim, gospone, naj se nedelaju glasom izriče bedača.“ rekel je Miskec srdito. „Na peč ili vkrej od mene.“ zagrazil mu se plebanuš. „Kad je došel Miskec po lojtru na peč, rekel mu je plebanuš. „Sad dejder pogledni na stol, kaj tam fali. — „Aha, soli, soli.“ zmisli se Miskec, i brže bolje bečal je vu kuhnju po nju. Društvo se grohotom nasmejalo, a nas Miskec, od toga vremena nigdar više nije zaboravil na solenjku, gda je prestiral stola.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	5	50
Rozs	Hrž	5	50
Kukoricza	Kuruza stari	5	—
„ u j	„ novi	4	80
Árpa	Ječmen	5	—
Fehér bab	Grah beli	5	50
Sárga „	„ žuti	4	70
Vegyes „	„ zmēšan	4	70

3202 tk. 92.

Arverési hirdelményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróság miut te lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vuk József és neje Meszarics Katalin végrehajtatonak Vurucsis György és társai végrehajtást szenvedő elleni 12 frt 40 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíróság) területén lévő a VII. hegykerületi 710 tk. 439 hrsz. a. fekvő ingatlanból tartozékaiból és legelő illetményből végreh. szenvedőket illető 1/10 részére 211 frt 60 kr., továbbá 455 hrsz. egészben 133 frt és 458 hrsz. alatti ingatlanra egészben 22 frt becsértékben a végreht. 156 §-a értelmében az árverést elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az

1892. évi december hó 6 án délután 3 órakor a VII. hegykerületi község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. — Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át készpénzben vagy az 1881; IX. t.-cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1 én 3333. szám a. kelt igazságügy. rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881; LX. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1892. évi szeptember hó 20 án.

A csáktornyai kir. járásbíróság mint te-lekkönyvi hatóság.

705 1 - 1.

Értesítés.

Löbl Mór ur Csáktornyan

az alant jegyzett szövetkezetbe tagként fölvetetett miáttal azon helyzetben van, hogy

átköltözködésekét és butorszállításokat

bármely helységbe előnyös módon eszközölhet. Löbl ur bővebb felvilágosítással készséggel szolgál.

Gürlitz, 1892. november 7.

A német-ósztrák

708

butorszállító szövetkezet elnöksége és üzletvezetősége.

SCHUBERT HERMANN és TÁRSA

3201 tkvi szám 892.

Arverési hirdelményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakál Henrik ügyvéd végrehajtatonak, Szovár András, Szovár Mária férj. Antolosits Ivánné, Szovár Margit férj. Majszen Márkné és Szovár Tamás végrehajtást szenvedők elleni 5 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a

csáktornyai kir. járásbíróság területén lévő Murasiklosi 33 tk. 560 hrsz. a. ingatlanból végrehajtást szenvedetteket illető 1/10 része 204 frt 80 kr. becsárban — továbbá ugyan-ezen tjkvben 614 hrsz. a. ingatlan egészben 60 frt, 621 hrsz. a. ingatlan egészben 99 frt, 397 1/2 hrsz. ingatlan egészben 87 frt és 233 és 234 1/2 hrsz. a: ingatlan egészben 57 frt becsárban az árverést elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az

1892. évi december hó 6 án d e 10 órakor

a murasiklosi községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szán dékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kel igazságügy. min. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1892. évi szeptember hó 20. napján.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság. 704 1 - 1.

Csáktornyai tárházak részvénytársaság.

HIRDETMÉNY.

A csáktornyai tárházak részvénytársaság igazgatósága az alapszabályok 9. §-a értelmében ezennel értesíti a t. részvényeseket, hogy

f. é. december hó 12-ig

a társulati pénztárnál Csáktornyan részvényenkint további 30% vagyis 60 frt lesz befizelendő.

Budapest, 1892. november 7-én.

Az igazgatóság.

Csáktornyai tárházak részvénytársaság.

Hirdetmény.

A csáktornyai tárházak részvénytársaság az alapszabályok 14. §-ának b) pontja alapján **f. é. november 22-én d. u. 3 órakor Budapesten** (VI. Nagymező-utca 50. sz.)

RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉST

tart, melyre a részvényes urak ezennel meghívatalnak.

Tárgysorozat:

- 1.) Az igazgatóság jelentése és indítványai.
- 2.) Az alapszabályok módosítása.
- 3.) Egy igazgatósági tag választása.

Az alapszabályok 17. §-a értelmében a közgyűlésen résztvenni akaró részvényesek tartoznak részvényeiket a csáktornyai pénztárnál letenni.

Budapest, 1892. november 7-én.

Az igazgatóság.

707.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint te-lekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy állam-kincstár végrehajthatónak Bisztrovics Mária végrehajtást szenvedő elleni 168 frt 70 kr tőke-követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíróóság) területén levő a podtureni 401 tk. 1312 hrsz. a. ingatlanra 576 forint, 1444 hrsz. a. 511 forint, 1738 hrsz. a. 54 forint 1783 hrsz. a. 125 frt és 1945 hrsz. alattira 136 frt becs-értékben az árverést ezzel megállapított ki-kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1892. évi december hó 3 án délután 3 órakor

Podturenben a podtureni község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladatni fog. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1881; IX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1 én 3333. szám a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes ér-tékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881; LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Csáktornyan, 1892. évi szeptember hó 20 án.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint te-lekkönyvi hatóság.

103 1-1.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak Mihalicz Benedek, Mihalicz Anna férj. Báán Andrásné és Mihalicz Mária férj. Bernáth Ferenczné végrehajtást szenvedő elleni 144 frt 74 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbíróóság) területén levő zalaujvári 94 tk. 445 hrsz. a. ingatlan 113 frt becsértékben; a zalaujvári 319 tk. 489 hrsz 127 frt becsértékben, és zalaujvári 320 tk. 503 hrsz. a. ingatlan 95 frt becsértékben az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1892. évi november hó 29 én d. s. 10 órakor

a zalaujvári községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított ki-kiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-gatlanok becsárának 10 százalékát készpénz-ben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kel igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kije-lölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1892. évi november hó 29. napján.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság.

702 1-1

Eredeti párisi

gummi és halhólyag

felülmulhatlan kitűnő minőségben tucatzia 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8 frt. Megrendeléseket pon-tosan eszközöl 694 2-26.

REIF J., specialista, BÉCS,

IV., Margarethenstrasse 7,

első és legismertebb cég e szakmában. Leg-jobb és legszolidabb kiszolgálás. Teljes árjegy-zékek ingyen és bérmentve küldetnek.

Hirdetmény.

A Zala-Ujvári utca 52. szám
alatt levő házban

két utcza lakás

melyik mindegyike 2 utcza 1 udvari
szoba és konyhából áll

f. é. december hó 1-étől
kiadandó.

Bővebben értekezhető a „MURA-
KÖZI TAKARÉKPÉNZTÁR”-
nál Csáktornyan. 2-3.

Gróf Esterházy cognac

mely tiszta borból készül s ezért a közönség legkedveltebb itala

mindenütt kapható.

Csáktornyan kapható: Graner testvérek és Sztrahia testvérek urak, Perlakon pedig: Kramarits V. úr üzletében.

Központi troda: Budapesten, k. vácz-út 23.

565 5-30.

Muraközi takarékpénztár részvény-társaság Csáktornyan.

A muraközi takarékpénztár részvény-társaság előleg üzletének negyedik csoportját következő feltételek mellett alakítja meg.

1. Egy-egy részlet után hetenkint 50 kr. fizetendő, az első befizetés 1893. évi január hó 4-én veszi kezdetét
2. A befizetések csakis 208 hétre terjednek.
3. A takarékpénztár egy egy 104 frttal befizetett részlet után közvetlenül a 208 hét lefolytával 114 frt 50 krt fizet vissza.

4. Az eképen 10 frt 50 krt kitevő kamat 5 % kamatozásnak felel meg.
5. Minden részlet után az eddig szokásban volt sorrendben 114 frt 50 kr előleg adatik.
6. A szokásos alapítási költség nem lesz fizetendő. Tekintettel azon körülményre, hogy gyűjtő- és előleg üzletünkben résztvevők egymás irányában egyetemes kötelezettségben nem állanak, továbbá hogy gyűjtő-üzletünk legalább is 12 héttel előbb lebonyolítottatik, ezen üzlet ugy a részt- mint kölcsönvevőnek igen ajánlható.

A többire nézve gyűjtő- és előleg-üzletünk 1897. évi február hó 17-én kelt szabályai mérvadók.

Kérjük tehát azon esetben, ha ezen csoportban részt venni hajlandó, miszerint nálunk jelentkezni sziveskedjék. Csáktornyan, 1892. október 20-án.

A muraközi takarékpénztár igazgatósága.